

ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΜΑΣ

"Ο,τι βρήκες κι' άκουσες στα ξένα,
δσας είδες κι' έλαβες τιμάς,
Δήμαρχο δέν ήφες 'σάν είσινα,
έκλογείς δέν είδες 'σάν έμάς...
"Άφησε λοιπόν τās άναμνήσεις,
και προσάθησε με 'μάς να ζήσης.

Λόγους, διαλόγους και προπόσεις,
θέατρα, έλέφαντας, χορούς,
γούματα και άλλας έντοπώσεις
γάρσέ τα εις τούς Βαυρούς...
τώρα σκέψου όλο τον καιρό
πώς θα 'ήρη; νερό, νερό, νερό!

Ξέγασε τὰ κάλλη του Μονάγου,
πρόσας, πλατείας, αγοράς;
και ώς γόνος Μαραθωνομάγου,
βλέπε τās δικάς μας συφοράς!
Μη περῆ; επί άεροσταίου
κι' έλα Χριστιανέ μου παρακάτου...

"Ο,τι σοῦ κατέθη στο κεφάλι,
κάμε το καλά, γαργά, σωστά,
μήν άκούς ό,τι σοῦ λέν' οι άλλοι,
μά του Λοδοβίκου τὰ όστά!...
Κι' αν δέν 'έγης τόσο θα μυαλό
πήγαιν', αδελφέ μου, στο καλό...

"Ακουσε τί θα σοῦ πῶ άκόμη...
αν ζητῆς, με σχέδια τρανά,
να γινούν πλατείας, βρύσες, δρόμοι,
θα τήν πάθης κός Φιλημονά...
Τί θα πάθης... Τό γνωστόν εκ πέρας:
"έγιν' από Δήμαρχος κλητῆρας!.."

Iguotus

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

'Από της αύριον άρχεται πλέον επισήμως ήμετοικεσία
μέχρι της σήμερα σποραδικά τινα κρούσματα έβλέπουμεν
έν ω από της αύριον άρχεται ή γενική μετακίνησης όλων
των επίπλων, από της μαύρης χύτρας μέχρι της έστιλβω-
μένης κοτσάλας και από του εϋτελουσ πυραύνου μέχρι του
κρυσταλλίνου κατόπτρου. Και τί αδελφική ισότης! νομί-
ζει τις, ότι εκεί επί του κάβρου άνέκτησαν όλα τὰ δι-
καιώματα, τὰ όποια χορηγεί τό φιλελεύθερον σύνταγμα
μας. Η πρώτη Σεπτεμβρίου έν Αθήναις είνε ή ήμέρα
τήν όποιαν έφραντάθησαν οι δημοκρατικοί μας. Ομόνοια,
ισότης και αδελφότης... εις τὰ έπιπλα και οικιακά σκεύη.

Εις τήν ισότητα όμως και αδελφότητα τούτην δικ-
μαρτύρεται ή οικοδεσποινά βλέπουσα τό τηγάνι με όλην
τήν βρωμερότητα του άγερώχως ένθρονισμένον επί του
άνκλινητῆρος και τὰ άλλα σκεύη του μαγειρείου έφα-
πτόμενα μετά τιμαλφών άντικειμένων της αίθούσης, ως οι
έρωτόληπτοι κατά τās πρώτας αύτων διαχύσεις. Μπαταία
διαμαρτύρησις! Ο άπηνής άγθοφόρος βύει τὰ ότα εις
τās φωνάς τούτας και παρατηρεί μόνον τίνι τρόπω ταχύ-
τερον θα περατώση τήν εργασία του, διότι τον περιμένουν
και τόσοι άλλοι! Εκ της βίας αύτης και των άμοιβαίων
έπιθέσεων τό χρυσούν πλαίσιον του κατόπτρου μαυρίζει,
ως εάν τό άπεδοκίμασαν χιλιάδες εκλογέων και ή ώραία

τράπεζα χάνει τον ένν των ποδών της και μένη χωλή,
ως Κραθκρίτης έπαίτης, ή κάλλιον, ως ό προϋπολογισμός
του Κράτους.

Τήν μετακόμισιν διαδέχεται ή έν τη οικία τοποθέτη-
σις. Έδώ πλέον άρχεται της οικοδεσποίνης ή δικαιοδοσία
παύει ή δημοκρατική ισότης και έκαστον σκεῦος, όπου
έκλήθη εκεί και τοποθετείται. Παλλάκις δια τούτην ή
έκείνην τήν έλλειψιν της οικίας ενεργούνται μεταθέσεις
ως εις τούς υπαλλήλους του Κράτους, όχι δια βασιλικού
διατάγματος αλλά τη διαταγή ή τη άμέσῳ έπεμβάσει
της δεσποίνης. Μετά πολλὰς ήμέρας τὰ πράγματα είνε έν
τάξει, ένίοτε όμως προουσιάζεται και αϋθαδες σκεῦος έν-
τός έρμαρίου πολυ εϋπρεπεστερου αύτου, αλλά ταχέως
άνκαλύπτεται και εκσφενδονίζεται εις τήν άρμόζουσαν
αύτῳ άπόκεντρον γωνίαν της οικίας, ως υπάλληλος άνκακ-
λυφθής φαντατικός άντιπολιτευόμενος.

Και τό συμπέρασμα;

"Εως ού ήσυχάσουν και τοποθετηθούν καλώς τὰ έπιπλα
και σκεύη καταφθάνει άπειλητικός ό επόμενος Αϋγουστος
και επαναλαμβάνεται ή αύτη μετακίνησης.

Αξενόμα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Διατ' ό φίλος μας κ. Φιλημων εύρίσκει έν τη σοφία του, ότι δια
της Σοφίας θα πάρωμεν τήν Άγία Σοφίαν;

Μετά τήν καταστροφήν των άμυγδαλεών ποίον ποτόν θα άντικα-
ταστήση τήν σουμάδαν;

Τίς έδωκε τό δικαίωμα εις τίν Λασάλ να γαργίη τήν είσοδον του
θεάτρου εις τās κυρίας άφου καθυστέρη τὰ δικαιώματα των κυ-
ριών του;

Δια τίνα λόγον αι τρύπαι εις τό νερό άντικατεστάθησαν υπό των
άρμαδων δια τρυπών εις τήν γήν;

Πώς ό κ. Κοκκίδης δι' άπρηχαιομένου τηλεσκοπίου διεκρίνει εκ του
Κεντρικού Ταμείου τὰ δένδρα της Πελοποννήσου, άφου με νέας κα-
τασκευής δέν διακρίνει τήν κατάστασιν του άστεροσκοπίου;

Καλαμποκρίδι

ΔΩΡΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

ΑΓΓΕΛΙΑ Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ Α'

Και πάλι ό Τσακασιάνος ξεφυτρώνει
με στίχους φορολόγους γύρωθέ σας.
Γιά τ' άπορα τῆς Μούσας του μαζώνει
και για ν' ανάψη, λέει, και τας καρδιάς σας.
Ρίξτε λοιπόν! 'πέρισαν τόσοι χρόνοι
άπ' τον καιρό 'που 'ντύσαν ή δραχμαίς σας
της πρώτας χαλκωμαίς του 'θάνε κριμα
να μείνουν ή 'στερμαίς του δίχως 'ντύμα.

'Ξεχέλισε 'ς της δόξαις ή καρδιά του
και ώστόσο τὰ μικρά του χυρολογάει!